

13.6.1

53b (משנה א) → 54a (לשם ביאה בעולם)

Note: **א** and **ב** are presented together; we will only present **ב** when it is analyzed in the גמרא

Note: the משנה presents two "attitude-modes", שוגג vs. מזיד; there is third (ideal) mode assumed - למצוה

1. כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר **יבמה יבא עליה ולקחה** לו לאשה **ויבמה**: דברים כהה.
2. **ואם לא יחפץ האיש לקחת את במתו ועלתה** ובמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי **להקים לאחיו שם** בישראל לא אבה יבמי: שם 1

I. קנין יבמה for ביאה משנה א

- a. Whether: שוגג/אנוס or only one is שוגג/אנוס, even if one is שוגג/אנוס, רצון/שוגג/מזיד;
- i. Explanation of wording "אמילו": the משנה is presenting the more obvious first
1. More obvious: if he is שוגג (or even מזיד) and she intends the מצוה
  2. But even: if neither intends the מצוה and one is שוגג and the other מזיד – still valid
- ii. Clarification: what is the circumstance of אנוס in our משנה
1. Cannot be: that others forced him on her
    - (a) Per: רבא's dictum – there is no claim of אנוס (for a man), since קשוי is perforce intentional
    2. Proposal: must be a case where he was asleep
      - (a) Block: רב יהודה ruled that a sleeping man's ביאה is not ביבמה
      3. Proposal: it may be the case of נתקע
        - (a) Block: רבה ruled that in such a case, in spite of full liability for damages, no קנין ביבמה
        4. Rather: he intended to have ביאה with his wife and the יבמה grabbed him...
  - iii. ר' חייא's version: includes "both שוגגים, both מזידים or both אנוסים"
    1. What is the conceivable circumstance: of שניהם אנוסים (ר' חייא's addendum)?
      - (a) Must be (based on earlier analysis): where he intended to have ביאה with his wife
        - (i) And: others forced her on him

b. Whether: merely העראה (defined in next שיעור) or גומר – all are valid

c. And: there is no distinction between ביאות

II. Source for this broad range of valid ביאות

- a. v1: יבמה יבא עליה – understood to be a מצוה
- i. Additionally: יבא implies whether רצון, אנוס, מזיד, שוגג, אונוס, רצון
1. Challenge: the word was already "used" to teach that it is a מצוה
  2. Answer: that is inferred from v. 2; implying that if he wants to marry, the מצוה is יבום
- b. Alternate ברייתא (interpreting v1): יבא → ולקה; כדרכה → even שלא כדרכה → ויבם → only ביאה completes the קנין
- i. יבמה (the extra "ה"): even כרחה
- ii. Additionally: יבא implies whether רצון, אנוס, מזיד, שוגג, אונוס, רצון
1. Challenge: the word was already "used" to teach ביאה כדרכה
  2. Answer: that is inferred from v. 2 – להקים לאחיו שם – a ביאה that could "revive the name" (כדרכה)

III. Reassessing two prior statements

- a. דב יהודה: if he is asleep while having ביאה, that is not ביבמה, קונה ביבמה, per יבמה יבא עליה – must have intent for ביאה
- i. Challenge: whether asleep or awake, it is valid
- ii. Answer: that refers to the יבמה, not the יבם
1. Challenge: ברייתא explicates – whether he OR she is awake or asleep – it is valid
  2. Answer: that is if he or she is dozing – מתנמנם; not fully asleep
- b. דבא: if he fell off the roof and was נתקע into his יבמה, he has the usual liability for battery, but not קונה the יבמה
- i. Note: he does not owe בושת (alone among the 5 payments), as that requires intent to damage/embarrass
- ii. דבא: if he intended to "push himself" into a wall and "missed" into the יבמה – קנין no
1. However: if he intended to "push himself" into an animal and "missed" into the יבמה – valid קנין
  2. Reason: his intent (in the 2nd case) was for an act of ביאה whatsoever